

Христијан Тодоровски – Карпош е едно од најсветлите имиња во македонската револуционерна и антифашистичка историја.

Роден во Куманово, во време на превирања, сиромаштија и политичка неизвесност, тој припаѓа на генерацијата млади луѓе што не ја прифатија окупацијата како судбина.

Неговата младост не беше исполнета со безгрижност, туку со избор, тежок, но достоинствен.

На 7 февруари 1944 година, на само 23-годишна возраст, Христијан Тодоровски – Карпош беше убиен од бугарскиот фашистички окупатор.

Дваесет и три години – возраст кога животот треба да започне, кога се градат планови и семејства, кога иднината изгледа бескрајна. Но за него иднината беше слободата на татковината. Тој свесно го избра патот на отпорот, знаејќи дека цената може да биде највисоката.

Како борец во Народноослободителната војна на Македонија и Југославија, Карпош се истакнал со исклучителна храброст, дисциплина и лидерство. Соборците го опишувале како човек цврст како орев – непоколеблив, смел и бестрашен пред непријателот. Неговата решителност, неговата способност да остане прибран и храбар во најтешките моменти, му го донеле прекарот „Карпош“ – име што симболично потсетува на историскиот востанички дух и на непокорот кон тиранијата.

Во годините на окупација, кога стравот бил секојдневие, а казната за отпор – смрт, ваквите личности биле столбови на моралот. Тие не биле само борци со оружје, туку и со идеја – идеја дека македонскиот народ има право на слобода, достоинство и сопствена иднина. Карпош не бил воден од личен интерес, туку од чувство на должност и одговорност кон својот народ.

По ослободувањето, во 1945 година, тој постхумно беше прогласен за народен херој – највисокото признание за оние што со својот живот ја вградиле слободата во темелите на новата држава. Неговото име остана да живее не само во архивите и одликувањата, туку и во народната песна и колективната меморија.

Во негова чест се создадени повеќе партизански песни, а една од најпознатите населби во главниот град – Скопје, општината Карпош – го носи неговото име. Тоа не е случајност, туку симболична благодарност кон човекот чиј живот беше краток, но исполнет со значење.

Денес, кога времињата се поинакви, а предизвиците други, ликот на Христијан Тодоровски – Карпош останува потсетник дека слободата не е даденост, туку избор и жртва. Неговите 23 години тежат повеќе од многу долги животи, затоа што беа вложени во нешто поголемо од личниот интерес – во иднината на народот.

Слава и вечен поклон пред херојот.

Песна за Карпош

Карпош живее, Карпош живее,
во секое срце македонско.
Слобода носи, со храброст сјае,
Карпош живее, Карпош живее!

По полиња и по планини,
млад борец чекор ќе остави,
со срце храбро, без страв и грижа,
за слобода тој живот го даде.

Се роди ново утро над Куманово,
но сенка на борец не се заборава.
Цврст како орев, бестрашен пред непријателот,
во секој здив носеше жар на отпорот.

По планински патишта, со сабја и со збор,
млади срца чекор по чекор.
Гласот на слободата одекнува далеку,
а Карпош ни покажува патот цврст.

Се слуша од Куманово до Скопје,
се носи низ лозја и долини.
Тој не умре, тој живее во нас,
во секој борец, во секој што сака слобода.

Карпош живее, Карпош живее,
во секое срце македонско.
Слобода носи, со храброст сјае,
Карпош живее, Карпош живее!

